

disse Forseelser uden Beruselse, ere lige saa skyldige som de, der gøre det paa Grund af Drikfældighed. Det ærede Medlem for Nibe (Kvist) udtalte — hvis jeg forstod ham ret —, at sindssyge, der som Følge af Drik havde været indlagte paa en Sindssygeanstalt, maatte overføres til Drankerasyler. Det mener jeg ikke er rigtigt. Ligegyldigt, hvilken Grunden til Sindssygen er, maa man først og fremmest beholde de sindssyge paa den Anstalt, hvor den kyndige Ledelse er til Stede.

Jeg synes ikke, at § 3, 3die og 4de Stykke, kan blive staaende. Naar der i en By som København findes 50 eller 100, der falde ind under den Klasse, til hvilken der ikke maa sælges eller hentes Spiritus, hvorledes er det saa muligt, at Københavns samtlige Beværtere skulde kunne kende dem eller erindre, hvem det er, der har faaet dette Tilhold, og vide, om de, der købe Drikkevarer, købe til disse eller ikke. Jeg anser det for utænkeligt, at disse to Bestemmelser kunne gennemføres i København, eller endog blot i Provinsbyerne.

I øvrigt skal jeg udtale min Aerkendelse af, at man fra Statens Side vil gøre, hvad gøres kan overfor Alkoholismen. Enten denne nu er i Fremskridt eller Tilbagegang her i Landet, er det en Pligt for Staten som for Kommunen og enhver at hjælpe til at forhindre en Sygdom som Alkoholisme i at brede sig her i Landet. Det er den Slags Ting, som kun demoraliserer Samfundet, og som man ad alle Veje maa søge at hemme.

Zahle: Mit Standpunkt til nærværende Lovforslag er givet derved, at det er udarbejdet i Ædruelighedskommissionen, som jeg har haft den Ære at være Medlem af. Jeg kan derfor fatte mig i Korthed, idet det paa Forhaand er givet, at jeg slutter mig til Lovforslaget.

Det, som ligger til Grund for nærværende Forslag og er det ny i det, er den Betragtning, at kronisk Alkoholisme er en Sygdom, som Samfundet maa søge at helbrede Individerne for. Naar nu det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) vender sig mod den første Bestemmelse i Lovforslaget og siger, at der foreskrives Straf for Beruselse, er det en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Denne Paragraf foreskriver ikke Straf for Beruselse, men for Forstyrrelse af „Færdsel, Ro eller Orden paa offentlig Gade, Vej eller Plads, Beværtning, Forlystelses-

sted eller lignende for Offentligheden tilgængeligt Sted“ i beruset Tilstand. Den berusede skal altsaa forstyrre den offentlige Fred og Orden for at blive straffet. Men der er saa meget mindre Grund til at angribe denne Bestemmelse, som dette ikke er noget nyt. Det er Ting, som straffes efter saa godt som alle Politivedtægter saa godt som i hele Verden, ogsaa her i Danmark.

Naar det ærede Medlem sagde, at dette Lovforslag havde Præg af at vende sig mod Smaakaarsfolk, idet en fattig Mand, der havde paadraget sig en Rus, lettere kunde komme til at forstyrre den offentlige Fred og Orden end den velhavende, der kunde køre Kæferten hjem i en Landauer, kan det for saa vidt være rigtigt, men jeg maa dog sige, at det kun er en Side af Sagen. En anden og mere alvorlig og betydningsfuld er sikkert den, at en Lovgivning, der ved passende Bestemmelser modarbejder Drikfældigheden, er en Lovgivning, der først og fremmest kommer Arbejderne, deres Hustruer og Børn til gode. Det er ingenlunde min Mening dermed at sige, at Arbejderne ere mere drikfældige end de velhavende. Men medens de mere velhavende kunne anvende deres Overskud paa Tilfredsstillelse af den Slags og andre Laster, maa Arbejderen, som er forfalden til Drikfældighed, til Tilfredsstillelsen af denne Last anvende Midler, som Hustru og Børn og Hjem komme til at savne. Derfor bliver Ulykken ved Drikfældighedens Tilfredsstillelse langt større for Arbejderklassen end for de mere velstillede. Og den Lovgivning, som det maatte lykkes at modarbejde Drikfældigheden, kommer derfor mere Arbejderklassen end noget andet Samfundslag til gode. Dertil kommer, at en stærkt ædruelig Arbejderstand er en uimodstaaelig Magt i Samfundet. Dersom Arbejderstanden sparede de Penge, som anvendes til umaadeholden Nydelse af Spiritus — jeg siger ikke alle de Penge, der anvendes til Spiritus, men blot dem, der anvendes til umaadeholden Nydelse af Spiritus —, og havde dem i Behold til Forbedring af deres Hjem, til Tilfredsstillelse af de naturlige og virkelige Livsfor nødenheder, vilde dermed være gennemført en overmaade stor social Reform. Jeg tror derfor at turde sige, at en Lovgivning som den, vi ere inde paa, er en demokratisk Lovgivning.

Jeg forventer imidlertid ingenlunde, at dette Lovforslag kun skulde blive underkastet en formel Behandling i dette